

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računano se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petitvrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Osebnosti.

Po zaslugi nekaterih duhovnikov je v našem javnem življenju zavladala neka podivjanost, katera utegne imeti prežalostnih posledic za ves narod. Naši nasprotniki se vesele te podivjanosti, ker jim je znak pravne popačenosti in narodne dekadence naše, in mi jim — žal — ne vemo ničesar tehtnega ugovarjati.

Ta podivjanost se zrcali najbolje v katoliškem časopisu. Stvarne diskusije so katoliškemu časopisu postale predolgočasne. Stvarne diskusije, stvarno pobijanje nasprotnika je katoliško časopisje nadomestilo z osebnostimi in je osebno napadanje in grdenje zdaj njega poglavitno, da ne rečemo jedino orožje. Pred vsemi listi se v tem oziru odlikuje „Slovenski List“.

Boj z osebnostimi ni težak. Namen mu je razširiti mnenje, da je politični nasprotnik osebno ničvreden, zaničljiv človek. V to svrhu zasledujejo taki listi privatno življenje napadenčeve, pretiravajo vsako besedo, katero je zinil, naredo iz vsakega komarja slona, če nasprotniku ne morejo do živnega, napadajo njegovo ženo ali otroke, a če ničesar ne najdejo, si kaj izmislijo, kakor se je zgodilo prav te dni. Calumniare . . .

Ne tajimo, da smo bili časih tudi mi že osebni. Ni čuda! Tako krščanski še nismo, da bi nastavili še drugo lice, kadar nas kdo po prvem udari. To pa nam mora vsakdo priznati, da smo s osebnostimi odgovorili samo, kadar smo bili izzivani, kadar so izzivanja in osebna žaljenja presežala že vse meje, da smo časih po cele mesece še prepotrpežljivo prenašali nasprotniške osebne napade, in da svojih nasprotnikov nismo nikdar zalezovali in nikdar vohunili, kje iztaknemo kako bilko, da jo razkričimo za hlod, ker nam je bil boj z osebnostimi vedno zoper in smo se ga ogibali, ako je bilo le količkaj mogoče. In še jedno nam mora vsak lojalni človek priznati: da vedoma in hotoma nismo nikdar nikomur krivice delali.

Večkrat smo že, zlasti iz ust obmejnih Slovencev, čuli dobrohotni svet, naj bi prezirali osebne napade katoliškega časopisa, češ, tako ravnanje se

samo sodi, a kdor stoji v javnosti, tisti mora imeti trdo kožo. Gotovo je, da ne sme devati vsake besede na tehtnico, kdor stoji v javnem življenju, in gotovo je tudi, da bi se osmešil, kdor bi še tako ostro kritiko smatral za osebno žaljenje in zahteval viteškega zadoščanja za vsako tresko, katera prileti izpod sekire političnih drvarjev na njegovo osebo. Prav tako gotovo pa je tudi, da ne smemo nikdar dopustiti, da postanejo naši možje trdokožci, kateri molče tudi tedaj, kadar se grdi njihova osebna čast.

Ako nečemo, da osebnosti zastrupijo vse naše javno življenje, moramo narediti temu počenjanju nekaterih duhovnikov konec. Listom, kateri razširjajo najsrmatnejše laži in podla obrekovanja o možeh, katerim stvarno ne morejo do živnega, ako delajo to na tak način, da jim sodnim potom ni priti do kože, in ako delajo to dosledno, da bi političnim nasprotnikom in njih svojcem ukradli osebno čast in podkopali osebno spoštovanje, katero uživajo, takim listom se morajo upreti ne samo vsi tisti, kateri spoznavajo nevarnost tacega pohujšanja, ampak sploh vsi, ki imajo še kaj smisla za osebno čast.

Reci kdo karkoli, istina je in ostane, da vsak, kdor ima s takimi listi kaj opraviti, kdor je z njimi v zvezi, kdor jih duševno ali materialno podpira, je indirektno sokriv njihovih lažij in obrekovanj, pa bodi to prelat ali cerkovnik, najvišji dostojanstvenik ali zadnji pometič.

Slovensko vseučilišče v Ljubljani.

(Na shodu slovenskih visokošolcev govoril stud. jur. Konrad Vodušek.)

(Dalje.)

Ubožni smo pač Slovenci, revne so naše dežele, veliko krvnega davka smo že plačali in ga še plačujemo, veliko narodnega davka nas dohaja itd.

Zatorej pa se moramo večkrat sklicevati tudi na pravicoljubnost države do narodov. Tudi drugi slovanski in drugi nam sovražni narodi morali bi in morajo imeti toliko politične morale, da nam slabjšim kot močnejši v jedno in isto državo zvezani tovariši pomorejo in nas ojačijo. Vlada pa naj vrhu tega pomitli, da bi nas vseučilišče, — v prvi vrsti

duševna dobrota, — občutno podprlo in podpiralo tudi v materialnem blagostanu. —

Toliko torej o praktičnih interesih, katera bi vlada morala upoštevati pri svojem podjetju! —

Obrnimo se sedaj k razmotrivanju našega vprašanja po numeričnem razmerju različnih narodnostij v Avstriji.

Slovenski narod tvori 5% vsega prebivalstva v totranski polovici. Po načelu stroge ravnopravnosti biti bi moralo to število merodajna podlaga za skupne in občne užitnosti re glede na finančno zmoglost tega ali onega dela celote.

Državni proračun za leto 1898. nam kaže za visoke šole 5,455,337 gld. izdatkov in 315,843 gld. dohodkov, torej 5,139,494 gld. izdatkov.

Če vračunamo še one stroške, katere nam navaja investicijski preliminar, namreč 758,000 gld., dobimo skupno vsoto 5,139,494 gld. in 758,000 gld. 5,897,494 gld. — 71% teh izdatkov odpade pretežno na vseučilišča, katera torej veljajo državo v 1898. letu 4,207,220 gld. 74 kr. — Na teh izdatkih morali bi mi Slovenci imeti svoj delež, namreč 5% omenjene svote, ki znaša 210,361 gld. 4 kr.

Ako odračunamo od te svote znesek 30,000 gold. za višje državne ozire, za osrednjo dunajsko vseučilišče, ki zahteva nadrazmerne žrtve, ostane približno 180,461 gld., katere s smemo po numeričnem razmerju zahtevati mi Slovenci od avstrijske vlade!

Kaj pa nam je v istini privoščila? Leta 1870. je, kakor že prej omenjeno, Stremayr na Najvišje povelje določil 3600 gld. za dvoje slovenskih predavanj v Gradcu. A še tisto leto nam jih je prečrtal in preprečil dr. Glaser, ki je ta svoj korak v govoru glede opravičenosti slovenskih predavanj in slovenskega vseučilišča utemeljeval in zagovarjal mej drugim tudi z besedami:

„Ich sage, das Beste ist es gewiss, wenn jemand eine Wissenschaft in seiner Muttersprache lernt, wenn sie ihm in seiner Muttersprache vorgelesen wird. Wenn ich aber zu wählen habe zwischen einem guten Vortrage in fremder Sprache und einem in der Muttersprache, der nichts taugt,

LISTEK.

„Jadac“.

Spisal Saveljev.

(Dalje.)

Vrgla je obleko na preprogo in stopila pred ogledalo, ki je segalo od stropa do tal. Kakor sanjaje so se zibali v lahnih valovih njeni bleščeči, mehki udje in temni lasje so padali globoko čez ledja. Nagnila je glavo nazaj, zatisnila nekoliko oči ter se nasmehljala s tihim, prikrito hrepenečim nasmehom.

„Glej, Rado, to je tvoja ljubica! . . .“

Oj tepec, Milovanović! . . . Kod te vrag nosi? . . .

„Ti nečeš k meni, Rado, a jaz pridem k tebi . . . Jaz pridem k tebi, da me vidiš in da zatrepeče tvoje srce od ljubezni . . .“

Oblekla se je v dragoceno obleko, zagrnila svoj obraz s črnim pajčolanom ter se napotila v dučan žida Nahmijasa.

Nahmijas Gavra je stal na pragu, priklonil se pred milostivo do pasa ter jo spremil z uslužnim nasmehom na debelih ustnih v visoke, polmračne prostore svoje prodajalne . . .

Kakšna bogastva, — o Bog, kakšne krasote! Potopil bi se z rokami in obrazom v te duhteče

tančice, v te mehke preproge; sesajo se v trepetajoče živce te polne, čudovite barve; pijani in motni od poželenja begajo pogledi po teh bleščečih, razkošno šumečih valovih . . .

Lejla je hodila po dučanu, tipala in prevračala z nemirnimi, tresočimi rokami židove dragocenosti, a njene oči so bile zastrte z lahno meglo in smehljaj na njenem obrazu je bil negotov in skoro brezizrazen.

Rado Milovanović je stal poleg nje z zarudelim obrazom in potnimi sencami. Ozrla se je nanj z velikim, polnim pogledom in dvignila roko, da je zdrnil široki, beli rokav globoko do mramorne rame; skinila je z vratu koljé od dukatov ter ga vrgla na perzijsko preprogo.

„Rado . . .!“

Milovanović je obstal s sklonjeno glavo in trepetajočimi ustni; Lejla pa se je nasmehnila ter okrenila k Nahmijasu, ki je bil zakopan do vratu v svojem bogastvu.

„Jutri, Gavra, Vam pošljem svoje sluge . . .“

Priklonil se je, da je izginil popolnoma v nakopičenih tančicah in Lejla je stopila na cesto . . . Hodila je do večera po svoji sobi z rokami prekrizanimi na prsih in s polzatisnjenimi očmi.

Prišla je služkinja Merkada, da bi prižgala svetilko, a Lejla je zamahnila z glavo, in soba je

ostala temna. Za hip ji je prišlo na misel, da bi se oblekla v belo obleko, vtaknila rožo v lase, da bi igrala na mandolino in plesala od razkošnosti; a trenutek potem je hotela leči na divan, da bi skrila obraz v blazino in zaplakala.

O poznem mraku se je naslonila na okno. Noč je prihajala duhteča in jasna; na vzhodu se je dvigal svetli polmesec . . . Pod oknom je hodil Rado.

In Rado Milovanović se je ozrl k Lejli; a ona je stopila za korak nazaj, vzela v roko svoje okroglo ogledalo ter mu je pokazala obratno stran od črne ebenovine . . .

Rado je stal pred oknom s povešenimi rokam in velikimi, napetimi očmi . . .

Odložila je ogledalo, obrnila od njega beli obraz in globoko ob oknu sta zdrnili za hip debeli temni kiti njenih las . . .

In Milovanović je hodil po ulicah z nerodnimi koraki in težko glavo . . .

„Kaj hoče od mene lepa žena Pere Josimovića? . . . O Bog, zdi se mi, da hodijo previsoko moje misli!“

Po dolgih, ozkih stezah je dospel pred stanovanje svojega varuha in svetovalca, modrega žida Zebulona. Zebulon Mandel je prodajal stare knjige v nizki, razdrapani koči, ki je stala daleč zunaj v

der, wissenschaftlich genommen, Kinderlallen ist, welcher mit dem Ausdrucke ringen muss, dann ziehe ich es vor in einer fremden Sprache belehrt zu werden!“

Tako zaušnico namesto tistih 3600 gld. smo dobili leta 1870. Gospoda moja, tako je nas ironizoval pristranski dr. Glaser, ki sicer že davno počiva v Bogu in miru, ki nam je pa tudi pokopal tačas za precej časa vse visokoleteče misli. Od tistih časov do današnjega dne nam niti najmanjša drobtina ni padla raz vladno mizo za naše višje uke, in hudega boja bode treba, da vsaj deloma dosežemo svoje zastarele pravice v državnoopravnem oziru in po numeričnem razmerju. —

O slovenskih predavanjih na graškem vseučilišču niti ne govorim na. Če se je že 1870. leta vlada vpirala kolikor mogoče tej zahtevi, ker bi baje z utrakvizmom trpelo vseučilišče na ugledu in na svoji življenski moči in ni hotela vzprejeti in nastaviti oglasivša se docenta dr. Gršaka in dr. Ribiča, bi tudi v sedanjih razmerah ne imela potrebnega veselja in v to potrebne požrtvovalnosti, da bi graške nacionalne ultra-sršene razkačila s takim odlokom. Kar se tiče nas, slovenskih visokošolcev, izrekamo se odločno že vnaprej zoper kako slično vladno odredbo; mi po letošnjih dogodkih ne smatramo več graškega in tudi dunajskega vseučilišča za svojo „Alma mater“, prisiljeni in primorani pač še pohajamo na te nemške stolice, toda upamo, da se že našim neposrednim akademičnim naslednikom prihrani ta neprijetna pot. — Saj ne maramo vedno in vedno uživati le nemške, tuje milosti! —

Tako smo dosedaj reševali naše vprašanje akademičnim, teoretičnim potom. Upam, da je upravičenost, potrebnost in smotrenost slovenskega vseučilišča vsakomur jasna, ko beli dan.

Sedaj pa se, gospoda slavna, pomaknimo na realna tla in preudarimo, kako bi se dalo praktično rešiti težavno vprašanje, kako lice bi dobila oživotvorjena naša ideja.

Predno preidem k temu razmotrivanju, dovolite mi, da navedem nekaj podatkov iz ustanovitve črnoviškega vseučilišča.

Leta 1875. vzprejel je državni zbor vladno predlogo glede vseučilišča v Černovicah in istočasno votiral in obljubil za vsako leto 84.572 gld. redne potreščine in za prva 3 leta izvanredne stroške v znesku po 55.000 gld. Zgradba vseučilišča stala je državo približno 100.000 gld., ker se je poslopje za moško in žensko učiteljske ravno za leto 1875. dozidalo. Za vseučiliščno knjižnico dovolil se je kredit 80.000 gld., ki naj bi se razdelil na deset let. Ta svota porabila se je v nakup privatnih knjižnic. Le novejša dela nabavila so se neposredno. Vrhu tega je deželni bukovinski zbor s sklepom dne 12. maja l. 1875. prepustil deželno knjižnico vseučiliškemu namenu.

Kar se tiče ustanov in podpor, nakazala je vlada 10 državnih ustanov za Rusine črnoviškemu

umazanem predmestju. Rado je sèl na zaboj obrabljenih nemških brošur, stisnil glavo v dlani in molčal. Zebulon pa ga je potrkal po rami.

„He, Rado... pripoveduj mi!“

„Otec Zebulon, kaj naj Vam pripovedujem? ... Prišla je žena Pere Josimovića v Gavrov dučan ter mi podarila kolé od dukatov... In ko sem stal v poznem mraku pod njenim oknom, pokazala mi je svojega ogledala obratno stran od črne ebevine in tamni kiti svojih las... Povej mi, otec Zebulon, kaj naj storim?“

Mandel se je zavrtil na desni nogi, da je zaplapolal po sobi odpeti kaftan, in njegove drobne, vodene oči so zamežkale pod sivimi obrvmi.

„In ti, Rado, jo ljubiš? ... Ne laži, kristijan!“

„Kako bi tajil, otec Zebulon? Meni ugaja lepa žena Pere Josimovića...“

„Torej stori, kar ti je naročila! Pokazala ti je črno ebenovino svojega ogledala: — pridi o temni noči, — polnoči; pokazala ti je svoji spleteni kiti: — vrže ti skozi okno lestvo iz vrvi, da prideš varno v njeno sobo...“

In kakor je govoril modri Zebulon, tako se zgodilo... Stala je pred njim s trepetajočim telesom in vlažnimi očmi; Radu so se napele žile na čelu in njegova suha ustna so zadrhtela...

(Konec prih.)

vseučilišču. Deželni zbor je porabil prebitke čez proračunjene zneske prejšnjih let za ustanove, zasebniki so darežljivo ustanavljali, če tudi majhne podpore, in Njega Veličanstvo, naš Presvitli cesar izkazal se je dobrotnega, da je naklonil že novembra istega leta 6 ustanov po 300 gld za redne slušatelje posvetnih fakultet brez ozira na narodnost ali vero!

Notranja vseučiliška uprava vršila se je sprva po občeveljavnih akademičnih statutih, po akademičnem učnem redu. Za prvi početek pričelo se je s predavanji na pravo- in državoslovni ter na bogoslovni fakulteti. Modroslovna se je razcepila v modroslovne (v ožjem pomenu), zgodovinske in jezikoslovne kurze, ki so se takoj prvo leto otvorili, in v matematični in naravoslovni oddelek, ki naj bi se čez nekaj let omogočil. Vendar so se predavanja na zadnjih dveh oddelkih otvorila tudi že l. 1876/77.

Učnih močij nabajamo prvo leto na pravoslovni fakulteti 8, jedna stolica bila je še prazna; na modroslovni 9, tudi tukaj ostali sta prvo leto dve stolici prazni. Grško-orijentalška bogoslovna fakulta upotrebila je radi novih ukov nekaj več priprav.

Fizikalni inštitut, kemični laboratorij, mineralogični inštitut, botanični vrt, zoologični inštitut, različno orodje, preparati, modeli itd. začeli so se takoj prvo leto nabavljati in poslej počasi dopolnjevali.

To Vam je kratek pregled ustanovne zgodovine najmlajšega avstrijskega vseučilišča, ki stane državo leta 1898, kakor izvidimo iz proračuna, 127.700 gld. redne in 17.400 gld. izvanredne podpore; ki šteje 385 slušateljev; ima pa na pravoslovni fakulteti 8 rednih in 3 izvanredne; na modroslovni 18 rednih profesorjev ne glede na privatne docente. Nadalje ima v knjižnici 5, v vseučiliški pisarni 2 uradnika, skupno torej 7 uradnikov in na celem zavodu 1 vrtnarja, 1 pedala in 11 drugih služabnikov.

Take so torej dandanes razmere v Černovicah. (Konec prih.)

V Ljubljani, 26. avgusta.

Mladočehi in položaj. O izredno dolgotrajnih sejah obojestranskih ministrov v Budimpešti ne vedo časopisi ničesar pozitivnega poročati. Zatrjuje se, da se doseže vsekakor neki vspeh, v čem pa naj bi bil ta vspeh, ne ve nihče. Dočim javljajo nekateri ogerski in nemški listi, da vztraja grof Thun pri jezikovnih naredbah ter da jih nikakor noče preklicati, pišejo češki listi tako, kakor da je doba, ko stopijo Čehi v obstrukcijo, že pred durmi. „Narodni Listy“ javljajo, da zahteva Banffy, naj se avstrijski parlament skliče nemudoma ter naj se mu znova predlože nagodbene predloge. Parlament naj izvoli kvotno deputacijo in — ker ne bo kmalu tako ugodne prilike — tudi delegacije za l. 1899. Avstrijska vlada pa je baje proti temu, da bi se sklical državni zbor ter vztraja na stališču, naj se provizorij še za jedno leto podaljša. Avstrijska vlada pa zahteva tudi, da se kvota za Ogersko znatno poviša. „Nar. Listy“ in „Politik“ zavračata nemško časopisje, ki trdi, da so sedanje krize krivi le Čehi ter zatrjuje, da je češki narod pripravljen na vse. Danes se konference zaključijo in potem pojdetta oba ministerska predsednika v lál poročat cesarju.

Jubilejni dar sultana. „Agramer Tagblatt“ poroča, da se govori mej „dunajskimi politikami“, da hoče turški sultan podariti našemu cesarju o priliki jubileja okupirane dežele, t. j. Bosno in Hercegovino, katero je dobila Avstrija l. 1878. — vsled sklepa berlinskega kongresa — samo v upravljanje. Sultanu bi ta dar ne bil posebna žrtva, kajti okupirane dežele so de facto že itak avstrijske. Treba torej le še turške pritrditve, in Bosna in Hercegovina se priklopita stalno naši monarhiji, ako se proti temu kdo ne oglasi!

Novi sestanki balkanskih vladarjev. Iz Zofije poročajo, da posetita bodoči mesec bolgarskega kneza kralj rumunski in kralj grški. Prej pa pojde baje še bolgarski knez Atene. Listi ugibljejo sedaj, kakšen namen naj ima poset grškega kralja ter pribajajo do zaključka, da se kaže tudi tu vpliv Rusije, ki je spreten režiser balkanskim narodom, izvzemši Srbe, ki so povsem osamljeni in brez simpatij ter se vedno bolj vdajajo Avstriji, oziroma Madjarom.

Španija. Kraljica regentinja je podpisala dekret, s katerim se sklicujejo kortesi za 5. sept. Nedvomno je, da se snide parlament zato, da potrdi

v Washingtonu sklenjeno preliminarijsko pogodbo. 1. oktobra pridejo v Parizu skupaj obojestranski mirovni komisiji, španskih 5, ameriških 5 členov, da se na podlagi v Washingtonu sprejetega zapisnika zjednijo za definitivni mir ter predložé svoje sklepe znova v potrdilo obema parlamentoma. Sagasta si je svoje stališče zopet utrdil ter še ne misli tako kmalu odstopiti. Bržčas se umakne s političnega pozorišča po sprejetem miru, da poda s tem novi vladi čisto mizo. Velike težave bode delala pri sklepanju miru nova ameriška zahteva otoka Luzona z Manilo. Ta otok je glede svoje površine jednak Bavarski, Virtemberski in Badenski skupaj. Tvorijo torej že prav čedno kraljestvo ter je radi svoje lege mej Šangajem, Hongkongom, Cantonom, Tonkingom in Anamom strateško zelo važen. Luzon bodo torej Španci prav neradi odstopili. Toda Filipinski ustaši zahtevajo, da naj postanejo vsi Filipinski otoki ameriška ali angleška kolonija ali pa samostojni pod skupnim varstvom vlastij; sicer menijo nadaljevati ustanek. Španci torej najpametnejše storé, ako vztrajejo Ameriki.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. avgusta.

— (Slovenske manifestacije v Ljubljani.) katere so se vršile letošnje poletje, učiteljski, odvetniški in notarski, županski in vsedijaški shod so dali „Edinosti“ povod za članek, v katerem čitamo mej drugimi tudi naslednje, jako resnične besede: To so bile manifestacije, ki so radostno odmevale po vsem slovanskem svetu in ki niso ostale brez odmeva in utisa tudi v taboru sovražnikov. Kdor se že dlje časa udeležuje javnega življenja, kdor se udeležuje naših bojov, kdor je dlje časa opazoval vedenje naših nasprotnikov, kdor ve, kako niso še daleč za nami oni časi, ko nas in naših težej nasprotniki niso smatrali resnimi, ampak so imeli le drzne šale v odgovor našim obupnim klicem po pravici, po življenju: le ta bode vedel prav ceniti dejstvo, da o letošnjih manifestacijah v Ljubljani so se nasprotni listi odvadili neslanim in žaljivim šalam in so pisali resno, jako resno. Napadali so pač strastno, sumničili in obrekovali — ali norcev niso več brili. Ta moment je toli važen, da ga ne smemo prezeti, in je toliko tolažilno, da se ga moramo veseliti od srca. In to nam bodi v pouk, v resen opomin. Vedenje nasprotnikov, spoštovanje, ki smo si je izsilili z letošnjimi manifestacijami v Ljubljani, bodi v opozorjenje našim vodilnim krogom, kako moramo prirejati svoje pojave! Ves narod mora po svojih zastopnikih govoriti hkratu in na svečan način polagati slovesno prisego: nikdar si ne kupim miru za ono ceno, katero bi nam hotel diktirati sovražnik in raje volim boj in z njim spojene muke in žrtve! Volim boj, a končni uspeh je v božjih rokah!“

— („Istorija boja za vodo.“) Pod tem duhovitim zaglavjem je „Slovenec“ včeraj priobčil listek, kateri naj bo nekaka satira na vsedijaški shod, kateri pa je tako reven in tako dolgočasen, da ga tudi najvernejši „Slovenec“ pristaš ni prečital do konca. Mi pa smo ga prečitali do zadnje vrste, ker je naša dolžnost, da čitamo, kar pišejo listi, s katerimi smo se tako lepo spravili. In nismo čitali zastoj. Bolj proti koncu listka smo naleteli na odstavek, kateri naj podamo tudi našim čitateljem, ker dobro ilustruje naš današnji uvodni članek. „Slovenec“ podlistkar pripoveduje v svoji „satiri“, da so katoliški na dijaškem shodu se poganjali za naravno vodo, narodni dijaki da so prodajali ponarejeno vodo, nekatere druge osebe pa da so prodajale vodko ter pravi: „S proizvajanjem vodke se je posebno odlikovala tudi dična narodna dama. Občudovali smo fino prodajalko vode radi nje posebne uljudnosti in nežnosti v izrazih.“ Ni težko uginiti, da merijo te besede na gospo dr. Tavčarjevo. In to je značilno za „Slovenca“ in za njegove urednike. Na izjavo stud. iur. Voduška ni „Slovenec“ reagiral, molče jo je utaknil v žep in dasi se je včeraj informiral o stvari in iz zanesljivega vira izvedel, da je lagal, ni popravil gospej dr. Tavčarjevi storjene krivice, ampak pustil, da se pribita laž še jedenkrat, če prav v drugi obliki ponovi, je torej vedoma in hotoma na novo obrekoval. Slava!

— (Ljudska pivovarna.) Z dežele se nam piše: „Pripravljalni odbor, kateri snuje delniško društvo za nakup Perlesove pivovarne, še ni obupal in misli še vedno na izvršitev svoje namere.“

V duhovniških krogih se govori, da se župniki in drugi duhovniki prav pridno oglašajo za pristop, sicer pa da hočejo katoliške posojilnice prevzeti tiste delnice, katerih ne bo mogoče zasebnikom oddati. Mi smo svoje mnenje že povedali in to se strinja z mnenjem vseh strokovnjakov in v kupčijskih in industrijalnih rečeh izvedenih ljudi; kaj se zdaj zgodi, nam nič mar. Ako imajo pristaši katoliško-narodne stranke toliko denarja, da ga lahko proč mečejo, svobodno jim. Drugo občinstvo pa še jedenkrat svarimo, naj dobro premisli, predno riskira svoj denar pri podjetju, kateremu je že v naprej zagotovljena usoda banke „Slovenije“ prežalostnega spomina.

— (V Ameriko) sta jo hotela popihati delavca Josip Ogrin in mizarški pomočnik Anton Mesec oba z Vrhnike, a prišla sta samo do Ljubljane, kjer ju je ustavila policija, ker še nista zadostila svoji vojaški dolžnosti ter ju izročila okr. sodišču.

— (Vojaške vaje na Notranjskem) Pri vojaški vajah okoli Postojine, katerih se udeležijo pešpolki št. 27., 87. in 97. ter domobranska polka št. 3. in 4., bodo navzočni razen pristojnih generalov tudi nadvojvoda Rajner, fcm. knez Windischgraetz in podmaršal vitez Buss.

— (Slovensko bralno društvo v Trzinu) priredi v nedeljo, dne 28. avgusta t. l. v gostilni gosp. J. Avenika v Begunjah koncert s petjem in tamburanjem. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 20 kr. za osebo. Čisti dohodek je namenjen za Prešernov spomenik.

— (Požari.) V Dolenji Dobravi nad Škofjeločo je trileten otrok vžgal kozolec. Ogenj je vpepelil dve hiši in več gospodarskih poslopj ter povzročil škode za 1400 gld. Pogorela nista bila zavarovana. — V Zg. Dulah je strela vžgala hlev posestnika Antona Četa in je ogenj napravil škode za 800 gld.

— (Nezgode). Dne 22. t. m. je bil na progi mej Kranjsko goro in Dovjem povožen 20 mesecev star otrok železniškega čuvaja Pirnata. — V Planini pri Vipavi je utonila dveletna hčerka posetnika Pipana v mlaki na domačem vrtu. — Dne 17. t. m. je župan v Gabrji na Goriškem poslal svoja dva sina, katerih eden je star 13, drugi 9 let, v Vipavo po 10 klg smodnika. Nazaj grede sta fanta stresla nekaj smodnika in užgala, a zajedno se je unel tudi smodnik v vreči in fantiča nevarno poškodoval.

— („Cvet celjske inteligence“) Piše se nam: O priliki naše pevske slavnosti v Celju dne 14. in 15. t. m. odlikovali so se pred vsem celjski nemški akademiki. Že predpoludnem videl si tam, kjer je celjsko barabstvo najbolj razgrajalo, kjer se je najbolj nesramno postopalo proti nam, kot vodje — akademike. Največ dela so pa ti gospodje imeli po noči. Ker je bil na večer 14. t. m. prostor pred „Narodnim domom“ pod vojaškim varstvom in se torej tam ni dalo kaj posebnega inscenirati, pričakovali so viteški gospodje posamezne udeležence slavnosti pred stanovanji, da bi jih tam primerno pozdravili. Tako n. pr. je čakala cela vrsta teh „gospodov“ s palicami in kamni dobro oborožena pred hišo, v koji stanuje gospod dr. Fr. Mayer. Na čelu tem ljudem sta bila večni akademik Karol Balogh in mlečni abiturijent Altziebler. Pred kavarno „Hausbaum“, zbirališčem celjskih nacionalcev, pozdravili so istotako akademično izobraženi gospodje mimo vozeče vozove s kamni. A vkljub vsemu temu si upa celjski nemški listič pisariti o izzivanju in izgreduh od naše strani.

— (Pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah) priredi v spomin otvoritve „Narodnega doma“ v Barkovljah veliko vrtno veselico v nedeljo dne 28. avgusta t. l. na okrašenem vrtu „Narodnega doma“. Na slavnostni veselici bodo sodelovali: Novo pomnoženi moški in mešani zbor pevskega društva „Adrija“. Oddelek veteranske godbe in društveni diletantje. Začetek točno ob 5. in pol uri popoldne.

— (Istrske vesti.) Razprava proti glasovitemu Karolu Martinolichu, nekdanjemu uredniku umazanega lista „Il Giovine Pensiero“, katera se je začela meseca maja, a se je pretrgala vsled predloga zagovornikovega, naj pride Martinolich pred porotnike, se bde nadaljevala meseca septembra, a pred rovinjske porotnike Martinolich ne pride, če tudi je to njegova najsrčnejša in lahko umljiva želja. Razprava proti Martinolichu se začne 6. septembra. — Italijansko gospodarstvo v istrskih občinah je pod vsako kritiko. To ve vsak, kdor bere „Edinost“ in „Našo Slovo“, ki sta si za razkrinkanje laške korupcije pridobila velikih zaslug. Kakšno je laško gospodarstvo, to kaže slučaj v Višnjaju. Pred kratkim so Hrvatje prevzeli upravo občine Višojan. Novi občinski zastop je našel v blagajni celih 25 krajcarjev denarja in dokaze, da je občina zadolžena za 20.000 gld.! — V Voloski je umrl v starosti 85 let posestnik in lastnik ladij, Andrej Stanger, oče deželnega poslanca in odvetnika dr. Stangerja v Voloski. — „Naša Slovo“ piše v zadnji številki: Čitamo v listih in čitali bodo morda tudi v Rovinju, da so sodišča v Galiciji že kaznovala dve skupini kmetov, kateri so pri zadnjih tamkajšnjih nemirih napadali in plenili židovske hiše, se tolkli z vojniki

itd. Največja kazen, katera se jim je prisodila, je 5 in 3 mesece. V Istri se ni ubijalo niti plenilo, a najmanjše kazni so bile 7 do 8 mesecev, a mnogi naših ljudi so kaznovani nad leto. Vredno je, da se to zabeleži.

— (Ponarejeni srebrnjaki) Zadnje tedne se je večkrat čulo, da je policija v Raki in v Pulju, v Zadru in v Poreču aretirala nekaj ljudi, kateri so izdajali ponarejene goldinarje Vzlic temu se je število mej občinstvo spravljenih ponarejenih goldinarjev čedalje bolj množilo. Ponarejalci so imeli zveze s celim primorjem, od Trsta do Spleta. Te dni se je tržaški policiji posrečilo, prijeti jednega izdelovalca ponarejenih goldinarjev, nekega mehanika Hugona Romanja zajedno pa se poroča, da je v Zadru aretovala policija trgovca s sadjem Pavla Frischa, kateri je priznal, da je iz Trsta dobival po 100 komadov srebrnih goldinarjev in zanje plačeval po 40 gld. Frisch je tudi imenoval svoje sokrivce. Iz Zadra je takoj odpotoval jeden policijski funkcionar v Trst in je upanje, da pridejo zdaj ponarejalci pravici v roke.

* (Privatno imetje papeža) Noben papež ni prejel toliko darov kakor Lev XIII. Vsi darovi tvorijo velik muzej. Lev XIII. je prejel poleg drugega: 28 tiar z najdragocenejšimi biseri, 319 zlatih križev z biseri, 1200 zlatih kelihov, 81 prstanov, izmej teh je vreden sultanov prstan 500 000 lir. Predsednik Transvalski, Krüger, je podaril velik dijamant, ki je vreden 20 milijonov lir itd. itd. Vrednost vse darov znaša vsaj 50 milijonov lir. Denarja po raznih bankah na je naloženega do 40 milijonov lir. Papež Lev XIII. je torej mej največjimi bogatini na svetu.

* (Zgorelo mesto.) Včeraj je pogorelo mesto Baranov v okraju Tarnobrzeg. Pogorelo je do tal 1700 ljudi je brez zavetišča.

* (Ustrelil) se je v Monakovem vodja okrajnega sodišča Neubau na Dunaju, baron Merkl, star šele 48 let. Merkl si je končal življenje, ker se je bal, da ga ovadi neki deček radi neuravnega hudodelstva.

* (S srpom je umorila) kmetka deklica Nežika Winkler 18. t. m. nekega Fr. Smejkala iz Opatovica, ker jo je sredi polja napadel ter jo hotel posiliti. Dekle se je branilo z vso močjo, končno pa mu je s srpom razparalo trebuh, da je drugi dan umrl.

* (Ženski Metzulem) V Vršču je umrla te dni 116 let stara Regina Deixner. Še pred par meseci je sama hodila ter bila zdrava. Tudi je imela še vedno dober spomin. Izmej 11 otrok jih živi še 5, ki so vsi že jako stari. Starka je imela pri svoji smrti tudi 35 vnukov, mej tem 70leten starček, 90 pravnikov, 12 pra pravnikov in 3 prapra-pravnike.

* (Moderni ženitovski darovi) Iznajdljivi Angleži so si izmislili nov eleganten in praktičen ženitovski dar. Tasi izroči po poroki zetu praprosto vezano knjigo, ki ima obliko albuma, čegar vsaki list pa je — bankovec. Neki londonski kavalir pa je poslal odlični igralki, s katero je bil včasih dobro znan, kot poročni dar bomboniero, polno finih bombončkov. Vsak bombonček pa je bil zavit v papirnat bankovec, a 100 funtov!

* (Koliko biciklistov je na svetu?) Neki Ernesto Mancini trdi, da je bilo leta 1894. le na Angleškem okroglih 400 000, a v Ameriki 500 000 biciklistov. V istem letu se je plačalo na Francoskem za bicikle 1.982.000 frankov. Leta 1895. se je prodalo okolo 300 000 bicikljev, dočim je jeden sam tvorničar, ki napravi sedla za bicikle, prodal okolo 250 000 sedel. Na svetu je torej vsega skupaj nekako 10 milijonov biciklistov.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. dr. Vilfan, odvetnik v Radovljici 7 kron, nabrane v veseli družbi. — Gdč. R. Vašič v Novem mestu 1 krono. — Skupaj 8 kron. — Živeli rodoljubni darovalci in in njih nasledniki!

Za Prešernov spomenik v Ljubljani: Gosp. dr. K. Strekelj, c. kr. vseučiliški profesor v Gradcu, sedaj v Gorjanskem pri Komnu 10 kron. — V Borovnici zbrani prijatelji, praznujoč god postiljona Jerneja, 6 kron. — „Sl. katol. bralno društvo“ pri Sv. Antonu v Slov. Goricah nabralo 4 krone. — Skupaj 20 kron. — Živeli rodoljubni darovalci in njih posnemovalci!

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 26. avgusta. Ministerski predsednik grof Thun in ministra dr. Kaizl in dr. Bärnreither so se davi vrnili iz Budimpešte. Danes popoldne ob 2. uri se je sešel ministerski svet, na kateri so bili brzojavno pozvani z Dunaja odsotni ministri in kateremu se predloži dogovor, sklenjen v Budimpešti. V tukajšnjih političnih krogih se trdi, da se je pri pogajanjih v Budimpešti doseglo s oglasje in sicer v tem smislu, da je avstrijska vlada priznala opravičenost in korektnost načelnega stališča ogerske vlade, nasproti pa je

ogerska odnehala od nekaterih svojih zahtev glede materialne vsebine nagodbe in zlasti glede kvote.

Dunaj 26. avgusta. Državni zbor se skliče v kratkem. Dan, kdaj se snide, se določi v današnji seji ministerskega sveta. Prva naloga državnega zbora bo, da voli kvotno deputacijo, volitev členov delegacije pa se je za sedaj opustila.

Dunaj 26. avgusta. V Reichenhallu je danes umrl bivši policijski ravnatelj dunajski dv. svetnik Stejskal.

Budimpešta 26. avgusta. L'isti trde, da je glede kvote pri pogajanjih obveljala Kaizlova propozicija, in jeden list ve celo povedati, da je dogovorjena kvota 65 : 35.

Budimpešta 26. avgusta. Ministerski svet ima danes sejo, v kateri se izreče o nagodbenih dogovorih. Ministerski predsednik odpotuje jutri na Dunaj, kjer ostane tri dni.

Budimpešta 26. avgusta. Vse opozicijsko časopisje napada ministerskega predsednika barona Banffyja, češ, da je pri pogajanjih z avstrijsko vlado žrtvoval ogerske interese. Vsi časopisi pravijo, da je pri pogajanjih avstrijska vlada priznala principijalno stališče Banffyjevo, to pa da je Banffy plačal z jednim delom meritorne vsebine nagodberih predlog.

Beligrad 26. avgusta. Za dan 1. septembra so sklicani pod zastavo vsi rezervisti do 30 let. Milanovo glasilo, „Male Novine“, priznava, da je razmerje mej Srbijo in drugimi balkanskimi državami jako kritično, a pravi, da se Srbiji ni bati ničesar, ker se more zanašati na pomoč velike države.

Kolonija 26. avgusta. „Kö'n. Ztg.“ javlja, da ustanovi Bolgarska v Berlinu diplomatsko agenturo, katera ima v prvi vrsti trgovinsko politično nalogo. Ta ustanovitev je očitno naperjena proti avstrijski industriji.

Bukurešt 26. avgusta. Car je poslal kralju Karolu deset arabskih konj v dar, carinja pa kraljici svojo podobo v okviru, kateri je okrašen z briljanti in rubini in ima velikansko vrednost.

Petrograd 26. avgusta. Car in carinja sta danes odpotovala v Moskvo, kjer se v ponedeljek razkrije spomenik carju Aleksandru II. Slavnosti se udeleži tudi grški prestolonaslednik, avstrijski poslanik knez Liechtenstein in deputacija avstrijskega ulanskega polka št. 11, čigar imetelj je bil pokojni car.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani.

(Dalje.)

Predsedstvo c. kr. avstrijskega trgovskega muzeja in glavnega odbora za ustanovitev eksportne akademije sta naznanila naslednji priziv: Znamenite so besede, katere je Njega Veličanstvo, naš cesar dne 18. februarja 1897. spregovoril nekemu odličnemu zastopniku avstrijskega eksporta — opomin, naj se stori vse, da se pospeši eksport domačih izdelkov in da se tudi v naši domovini mlajši elementi iz industrijalnih krogov izobrazijo za intenzivnejši študij prekomorskih trgovšč.

Pomen teh cesarskih besed postal je danes povsem jasen.

Nevezdržno napreduje gospodarstvena razdelitev zemlje, vedno hujša borba trgovskih vlastij, ki se poganjajo za svetovna trgovišča.

Strmeti moramo in skrb nas prešinja, ako motrimo ves svet obsejajoče trgovske operacije, katerih so se na daljnem vzhodu ali onkraj oceana že lotili ali pa se za nje pripravljajo industrijalne naše sosedne države, da odprejo nove kraje, v katerih bi se moglo spečavati njihovo blago.

Tej komercialni selitvi narodov nasproti bila je Avstrija doslej resignirana, čeravno trgovska bilanca pomenljivo pada, in se tudi izvoz naših fabrikatov ne množi tako, kakor bi bilo želeli, ne glede na druge osodepolne gospodarstveno-politične eventualitete, ki prete naši državi. Malo, mnogo premalo se je v velikem stilu storilo doslej, da bi se v trgovskih krogih vzbudilo zanimanje za obsežnejše trgovsko-politično gibanje, za pomnožitev našega izvoza.

Sedaj pa se je tudi v Avstriji pričelo uvidevati, da je treba v tem obziru še mnogo storiti.

Mej drugim se posebno povdarja, da je treba v večji meri skrbeti za izobrazbo trgovskih močij za službo vnanje trgovine, za temeljitejšo spoznanje merkantilnih razmer zlasti v prekomorskih deželah, sploh za kosmopolitično vzgojo našega trgovskega stanu. (Dalje prih.)

Melusine mazilo za lice

odstranjuje v najkrajšem času vsakovrstne pege, lisaje in mozoljke (spušča je). — Popolnoma neškodljivo.
1 lonček 35 kr.

Higien. medicinično milo
zraven 35 kr. (387-26)

— Jedna zaloga —

deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka
Ljubljana, poleg mesarskega mostu.
Telefon št. 68.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 20. avgusta: Karol Till, trgovec, 53 let, Kongresni trg št. 13, vnetje ledic. — Marija Dussik, želez. uradnica hči, 7 mes., Komenskega ulice št. 38, vnetje sapnika.
Dne 21. avgusta: Ludvik Josip Hostnik, frančiškan, 72 let, Marijin trg št. 5, šen.

Dne 22. avgusta: Viktor Lavrin, delavčev sin, 4 mes., Gradišče št. 7, črevesni katar. — Ema Debevc, krčmarjeva hči, 4 mes., Emonska cesta št. 5, črevesni katar. — Ana Bergman, lekarnarjeva žena, 25 let, jetika.

V deželni bolnici:

Dne 19. avgusta: Marija Baznik, šivilja, 58 let, jetika. — France Kemperle, dninar, 25 let, pljučni edem.

Dne 21. avgusta: Jurij Pezdirc, gostač, 70 let, naduha.

V hiralnici:

Dne 22. avgusta: Marija Zupan, rudokopova žena, 68 let, ostarelost.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Avgust	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
25.	9. zvečer	737,0	19,8	sr. vzhod	oblačno	
26.	7. zjutraj	738,6	18,2	sl. svzhod	del. jasno	0,0
	2. popol.	738,8	24,0	sr. jvzh.	skoro obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 19,5°, za 1,7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 26. avgusta 1898

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	70	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	55	"
Avstrijska zlata renta	121	"	50	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	40	"
Ogerska zlata renta 4%	120	"	65	"
Ogerska krona renta 4%	98	"	55	"
Avstro-ogerske bančne delnice	909	"	—	"
Kreditne delnice	360	"	—	"
London vista	120	"	—	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	82 1/2	"	"
20 mark	11	75	"	"
20 frankov	9	53	"	"
Italijanski bankovci	44	30	"	"
C. kr. cekini	5	64	"	"

Razglas.

Za c. in kr. garnizijsko bolnico št. 8 v Ljubljani se bode dne 5. oktobra 1898. l. ob 10. uri dopoludne

tratorijsko dajanje hrane

od 1. januarja 1899 za jedno leto, pri jako ugodnih ponudbah za 3 leta, to je do 31. decembra 1901 javnim potom oddalo v pisarni upravne komisije c. in kr. garnizijske bolnice št. 8 v Ljubljani.

Obširnejša določila o tem so razvidna iz oglasov, ki so bili razglašeni v „Laibacher Zeitung“ in so nalepljeni na vratih omenjene garnizijske bolnice in drugod.

Zvezek pogojev je možno vpogledati v imenovani garnizijski bolnici in pri intendanci 3. voja.

V Ljubljani, dne 25. avgusta 1898.

Upravna komisija garnizijske bolnice št. 8 v Ljubljani.

(1298-1)

Naznanilo.

Dajem si čast, uljudno naznanjati, da sem otvoril svojo

notarsko pisarno

v Ljubljani, Križevniške ulice št. 8, I. nadstr.

(bivša pisarna rajn. notarja dra Jerneja Suppanz a).

Z odličnim spoštovanjem

Victor Schönwetter

c. kr. notar.

(1293-2)

Dne 25. avgusta 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	164	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193	"	25	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlisti zast. listi	98	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	"	20	"
Ljubljanske srečke	23	"	25	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	"	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	203	"	50	"
Framway-društ. velj. 170 gld. a. v.	513	"	—	"
Papirnati rubelj.	1	"	27 1/2	"

Koncipijenta

sprejme takoj

dr. Karl Triller

(1301-1)

odvetnik v Tolminu.

Išče se za 2 osebi

mirno stanovanje

obstoječe iz 2 sob (vsaka s svojim vhodom) in potrebnih pritikin, čisto in — najraje — separirano.

Ponudbe vzprejema iz prijaznosti upravnštvo „Slov. Naroda“.

(1291-2)

L. User-jev obliž za turiste.

Priznano najboljšo sredstvo proti kurjim odesom, žuljem i. t. d.

Glavna zaloga: (2-34)

L. Schwenk-ova lekarna, Dunaj-Meidling.

Zahtevajte **LUSER-jev** obliž za turiste po 60 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah.

V Ljubljani: M. Mardetschläger, J. Mayr, G. Piccoli. — V Kranju: K. Šavnik.

Zaradi slačaja smrti bode

c. kr. tobačna glavna zaloga

v soboto, dne 27. t. m., ob pola

4. uri popoldne zaprta.

(1303)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevica, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevica, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoludne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lenc-Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipska, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoludne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044-43)

Dijak

sedmogimnazijec, išče stanovanja s primerno instrukcijo (tudi domačo deco).

Posiljatve naj se odpošljejo pod „Inštruktor“ na upravnštvo „Slov. Naroda“.

(1282-2)

Išče se

prostor za trgovino in gostilno

na deželi brez konkurence, da lahko trije ljudje živé, ali v najem ali pa se kupi do 1500 gld. — Ponudbe naj se blagovoljivo posiljati pod šifro: „Trgovina“ poste restante Postojna. — Kdor tak prostor priporoči, da se vzprejema, dobi nagrado 10 gld. (1287-2)

(1233-2)

Štev. 6323

Razpis.

Na podlagi sklepa deželnega odbora kranjskega z dne 21. februarja 1898. l. razpisuje se s tem jedna **ustanova 600 gld.**, katere se ima podeliti najmanj za jedno leto doktorju vsega zdravilstva, ki bi se hotel izobraziti v psihiatriji.

Valel razpisa c. kr. naučnega ministerstva z dne 3. maja 1898 leta št. 10.515 dobi dotičnik ob enem za dobo dveh let t. j. do začetka poletnega semestra šolskega leta 1899/1900 tudi državno ustanovo 252 gld. tako da bi torej užilki znašali skup 852 gld.

Isti bi se moral po končanem izvežbanju posvetiti najmanj šest let zaporedoma zdravniški službi v deželni blaznici na Studencu ter se z reverzom zavezati, da deželno kot državno ustanovo vrne, ako bi svoji dolžnosti ne zadostil.

Prosilci za to ustanovo morajo biti vešči slovenskega in nemškega jezika ter naj svoje s krstnim listom in z drugimi spričevali podprte prošnje

do 15. septembra t. l.

pošljejo podpisanemu deželnemu odboru.

Deželni odbor kranjski v Ljubljani

dne 8. avgusta 1898.

Razglas.

Na dan pred Malo gospojnico ali Malo mašo in v soboto pred belo nedeljo bo vsako leto v Zagracu blizu Žužemberka

semenj za živino, kramarsko blago itd.

To sta stara semnja, ki se bosta obnovila. Ker leži Zagradec ob cesti in blizu železniške postaje Zatičina, pričakuje se mnogo živine, kramarskega blaga, a tudi mnogo kupcev.

Prvi semenj bo torej letos prihodnji mesec in to 7. dne septembra.

Županstvo občine Zagradec

dne 23. avgusta 1898.

(1294-2)

Župan: Jože Papež.